

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om man så har tiltro til, at man ved konsensus når ret meget længere i forhold til de ting, som vi jo er enig om at kritisere ved svanemærket, inden f.eks. Blomsten er blevet klar, hvis man skal sige det sådan. Jeg vil gerne spørge: Vil ministeren stille nogle betingelser, som skal opfyldes, inden man træder til, eller vil man gå ind i det og så forsøge ved argumenter at overbevise?

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne foreløbig på vegne af SF og hr. Jacob Haugaard sige tak for debatten, både tak til ministeren for den gode besvarelse og tak til ordførerne for deres forskellige indlæg, selvfølgelig specielt til Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og CD, som har lagt op til at støtte vores dagsorden, men også til De Konservative, som jeg synes i løbet af debatten kom med nogle positive åbninger, som lægger op til, at vi i fællesskab kan arbejde på at se, hvordan vi i virkeligheden får en tilslutning til Svanen til også at fungere som et brækjern i forhold til en forøget udvikling inden for EU-blomsten og også, hvordan vi i så stort omfang som muligt kan sikre, at der er overensstemmelse i kriterierne, sådan at det bliver til gavn både for miljø, forbrugere og også for en progressiv erhvervs politik.

Til Venstres, Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis ordførere skal jeg sige, at jeg synes, det er positivt, at jeg fornemmer en generel opbakning bag synspunktet om miljømærkning, men jeg synes til gengæld, at det er lidt underligt, at de tre partier slet ikke bekymrer sig for, at den ordning, som de foretrækker, nemlig EU's Blomst, faktisk er gået i stå, og da må vi efterlyse et svar på, hvor længe tålmodigheden skal række, før de partier mener, at vi burde gøre noget.

Jeg er også glad for, at der er mulighed for at gå ind og forhandle betingelserne i Svanen, specielt med hensyn til gebyrerne, støtte til små virksomheder og arbejdsmiljøet, og jeg tror, der kan blive tale om, at vi også internationalt sætter et godt eksempel ved en miljømærkningsordning, som er meget langt fremme, meget progressiv i forhold til, hvad der findes i andre lande, sådan at vi kan gå foran med et godt eksempel og forhåbentlig påvirke mange andre lande til at udarbejde bedre miljømærkningsordninger.

Det har været fremført fra nogle ordføreres side, at der er nogle af kriterierne i den nuvæ-

rende svaneordning, som ikke er så hensigtsmæssige, som de kunne være. Det mener jeg bestemt er værd at diskutere, og noget af det, som man ud fra nogle overordnede politiske målsætninger om, hvad det er for nogle hensyn, der skal fremmes, må bede vores forhandlere om at sikre, er, at de hensyn bliver imødekommet.

Men det vil jo også gøre sig gældende i en EU-ordning. Jeg tror ikke, der er nogle, der forestiller sig, at EU-blomsten, hvis den overhovedet kom i gang, udelukkende ville indeholde fuldt tilfredsstillende kriterier på alle områder. Så det er i sig selv ikke noget argument mod at tilslutte sig den ene eller den anden ordning, men et argument for, at vi hele tiden politisk skal presse på for, at den givne miljømærkningsordning er dynamisk og udvikler sig, så vi til stadighed ved, at når forbrugerne vælger varer med mærkerne på, så er det klart det bedste miljøvalg på markedet.

Hr. Hindrup Andersen var inde på, at man ved at indføre Svanen blåstemplede nogle produkter, som han kaldte klart unacceptable. Jeg mener, der er tale om en fuldstændig forkert beskrivelse af virkeligheden. Der er tale om, at Svanen kan tildeles produkter, som produkt for produkt er et klart bedre miljøvalg end de produkter, der er gængse på markedet. Det vil sige, at hvis vi får udbredt varer, får solgt flere varer, der er svanemærkede, vil det umiddelbart have en meget positiv miljøeffekt, fordi vi får reduceret energiforbruget, vi får fjernet kemikalier, vi får bekæmpet støjproblemer, vi får nedsat støv-, ozon- og kulbrinteudslip osv. Vi kunne tage produkt for produkt og gennemgå, hvilke konkrete miljøforbedringer der ligger i, at flere svanemærkede varer bliver solgt på markedet. Men derudover får vi også en væsentlig miljøeffekt i kraft af, at Svanen inspirerer virksomheder til at udvikle en renere teknologi og nogle bedre produkter, sådan at vi i virkeligheden får en dobbelt miljøeffekt.

Hr. Hindrup Andersen var også inde på spørgsmålet om økologimærker. Nu burde det jo være bekendt, at det i forbindelse med finansloven lykkedes at lave en aftale mellem regeringen, SF og Enhedslisten om at igangsætte initiativer på forskellige områder med henblik på at udbrede økologimærkning. Det kunne være på tekstilområdet, det kunne være juletræer, det kunne være papir osv., og det synes vi er en god ting. Men det skal da ikke ses som et alternativ til en miljømærkning på varerne, men som et